

« zurück blättern vor »

KLUCHTA subst. f., ab 1542; auch *klofta*, *klufta*; ‘Felsspalte’ – ‘szczelina skalna’: 1542 Cresc. 135, L *Góry puŝte maią w sobie kluchty i teŝ iamy wielkie, pełne pary i *wilgoty.* ◦ 1549 Cresc 27, SPXVI *Przi kamieniu teŝ cŝyrownym dobra y obkwita woda bywa / wszakoŝ trzeba obaczyć aby taka nie vchodziła w ŝkały lubo wlochy (abo iako gornici zową) w kluchty nieiakie.* ◦ (1564) 1962–1964 LustrKrak II 21, SPXVI *Item skałę jednę, na której połowica zamku ku branie stoi, iż jest ta wszytka skała z przyrodzenia kloutami przerostała i na wielu miejscach czcza, bo w niej są jamy, dlatego ją Chotłą przezwano.* ◦ [LBel.] 1841 Łab., Sw – SPXVI, L, SWIL, Sw (górn.) sowie SPA 1916, SPA 1929. ◊ **Var:** *klofta* subst. f., [einzQu.] (1564) 1962–1964 LustrKrak II 21, SPXVI – nur SPXVI; *kluchta* subst. f., [einzQu.] 1542 Cresc. 135, L – SPXVI, TR, L, SWIL, Sw; *klufta* subst. f., [hapax] 1841 Łab., Sw – nur Sw. ◊ **Etym:** nhd. *Kluft* subst. f., ‘Felsspalte; Höhle im Felsen’, GRI. ◊ **Hom:** ↑*klofta*. ❖ Es handelt sich offensichtlich um einen Terminus technicus des Bergbaus des 16. Jhs. Łab[ęcki], Sw 1841 ist eine Geschichte des polnischen Bergbaus.

« zurück blättern vor »